

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej

Poznań, dnia 18 lutego 2016 r.

Pan Lech Czapla

Szef Kancelarii

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Dotyczy: Opinii w sprawie Poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie, druk nr 219

Odpowiadając na pismo z dnia 28 stycznia 2016 r. w imieniu Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej przedkładam opinię ZGWRP w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie, druk nr 219.

Z wyrazami szacunku

Sekretarz Generalny ZGW RP

Leszek Świątalski

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej

w sprawie

poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo łowieckie, druk nr 219

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej (ZGWRP) pozytywnie odnosi się do zmiany ustawy Prawo łowieckie w zakresie zmiany uregulowania zasad dochodzenia i rozpatrywania spraw związanych z odszkodowaniami za szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną, a szczególnie utworzenia Państwowego Funduszu Odszkodowawczego.

Jednocześnie ZGWRP proponuje aby podczas procesu legislacyjnego uwzględniono następujące uwagi:

1. Ustawa przewiduje wynagradzanie szkód wyrządzonych wyłącznie przez zwierzęta wymienione w Art. 46 ust.1 projektowanej zmiany. Właściciele, dzierżawcy i użytkownicy gruntów rolnych domagają się rozszerzenia katalogu zwierząt dokonujących szkód o muflony i bobry oraz dzikie ptactwo wędrujące jak żurawie, gęsi i łabędzie.
2. Ustawodawca zamierza objąć postępowaniem odszkodowawczym szkody na gruntach leżących w granicach obwodów łowieckich. To zapewne wynika z logiki tworzenia Państwowego Funduszu Odszkodowawczego. Jednakże zwierzyna łowna nie uznaje granic obwodów i powoduje także szkody w uprawach i nieruchomościach leżących poza obwodami. ZGWRP wnosi zatem o włączenie do zakresu obowiązywania ustawy także terenów nie stanowiących obwody łowieckie.
3. Projekt zmiany ustawy nie przewiduje wypłaty odszkodowania za szkody wyrządzone przez zwierzynę inne niż w uprawach, a dotyczące nieruchomości i infrastruktury (często stanowiącej mienie komunalne).
4. Projekt ustawy niepotrzebnie komplikuje i wydłuża proces zgłaszania szkody. Określenie właściwości wójta, burmistrza lub prezydenta w zakresie miejsca zgłoszenia szkody, czyni z tychże organów wyłącznie „biura podawcze” i organy pośredniczące. Czynnikiem czasu w procesie zauważenia szkody, jej zgłoszenia i oszacowania jest bardzo istotny dla prawidłowego i rzetelnego postępowania. Zatem zgłoszenie powinno być przekazywane bezpośrednio do organu odpowiedzialnego za prowadzenie zasadniczego postępowania.
5. Projektodawca przewiduje fakultatywną obecność właścicieli lub posiadaczy gruntów w oględzinach i szacowaniu szkód. Ta obecność winna być obowiązkiem i być rozszerzona także o innych użytkowników gruntów.

6. Także możliwość wnioskowania o obecność przedstawiciela izby rolniczej w oględzinach i szacowaniu szkód winna przysługiwać nie tylko właścicielom lub posiadaczom gruntów rolnych (patrz pkt 5). Nie jest też określony właściwy status przedstawiciela izby rolniczej uczestniczącego w postępowaniu. Czy ma to być rola pełnoprawnego uczestnika, czy też doradcy, a może obserwatora?
7. Projekt ustawy nie przewiduje sytuacji odmowy podpisania protokołu oględzin i oszacowania szkód przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego, a także przez przedstawiciela izby rolniczej.
8. Proponowane kryterium do wpisania osoby fizycznej na listę rzeczoznawców, tj. minimum pięcioletni staż w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, potwierdzony w dodatku przez sołtysa wydaje się niewłaściwe. Po pierwsze: sołtys nie jest wyposażony w atrybuty pozwalające mu potwierdzić lub odmówić stwierdzenia spełnienia warunku okresu prowadzenia gospodarstwa rolnego, a po drugie: sam fakt prowadzenia gospodarstwa rolnego nie jest żadnym gwarantem wiedzy niezbędnej przy oględzinach i szacowaniu szkód.
9. Projekt ustawy nie przewiduje zwrotu poniesionych kosztów, w przypadku uwzględnienia przez organ prowadzący postępowanie (województwo), przez odwołującego się od protokołu oględzin i szacowania szkody, a szczególnie kosztów sporządzenia opinii rzeczoznawcy powołanego przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego.
10. Ustawodawca przewiduje sądowe powództwo właściciela lub posiadacza gruntów rolnych, na których zostały wyrządzone szkody, dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego niezadowolonych z ostatecznej decyzji wojewody w sprawie odszkodowania. Zdaniem ZGWRP powinna być określona właściwość sądu, do którego można wnieść powództwo. Czy ma to być sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce powstania szkody, czy też organu wydającego decyzję ostateczną?
11. Projektodawca przewiduje, że wysokość maksymalnej składki wnoszonej do Państwowego Funduszu Odszkodowawczego uzależniona będzie od powierzchni danego obwodu łowieckiego. Wadą takiego zapisu jest brak uwzględnienia w procesie ustalania składki, zredukowanej powierzchni uszkodzonych upraw w obwodzie. Będzie to skutkować brakiem zainteresowania ze strony dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich ograniczaniem rozmiaru szkód łowieckich w następnych okresach składkowych.

Przewodniczący
Związku Gmin Wiejskich
Rzeczypospolitej Polskiej

Marek Olszewski